

HET HUWELIJK

BÔ YIN RÂ

HET HUWELIJK

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2023
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de
Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Die Ehe,
in 1925 voor het eerst uitgegeven door
Richard Hummel Verlag, Leipzig
Nederlandse vertaling 1952
door M. ter Marsch-Keen (Servire)
2^e druk 1983, bewerkt door E. van Eeden (De Driehoek)
3^e druk 2023, vertaald door Rob van der Hoeden

Ontwerp omslag naar het oorspronkelijke idee van
Bô Yin Râ

ISBN 978 9073007 543 / NUR 728

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Over de hoge heiligheid van het huwelijk . . .	9
Over de liefde	29
Over de gemeenschappelijkheid	53
Over leed en vreugde	73
Over verzoeking en gevaar.	89
Over de dwang van het dagelijks leven. . .	113
Over de wil om eensgezind te zijn	135
Over de overerving van geluk	159
Over het eeuwig verbonden-zijn	175

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
schrijver en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

*Aan allen die geluk
zoeken in het huwelijk!*

Hoofdstuk 1

OVER DE HOGE HEILIGHEID
VAN HET HUWELIJK

Heilig, driemaal heilig, de vereniging van vrouw en man tot een innig versmolten gemeenschappelijkheid van het aardse leven! – Heilig het vurig verlangen der geslachten om zich te verenigen! –

Heilig het mysterie van verwekken en baren! – Heilig de onzichtbare band die hetgeen sedert lang is geworden verenigt, om een plaats te scheppen voor nieuw worden! – – –

Gezegend de man en de vrouw die dit begripen en elkaar in liefdevolle vereniging weten te herkennen, zoals de oorsprong van alles wat is zichzelf herkent als 'man' en 'vrouw', in eeuwige liefde verenigd! – – –

Gezegend is het huis dat Gods verhevenste tempel hier op aarde wordt, omdat daarin een waarachtig huwelijk gestalte krijgt, dat voor het aangezicht van de eeuwigheid werd gesloten door mensen die zich van de hoge waardig-

heid van hun mens-zijn bewust zijn! — — —

Wat hier tot vervulling komt is een geheimzinnig wonder, slechts aan weinigen op aarde bekend en zelfs verborgen voor degenen die het verrichten! — — —

Hoe onzegbaar dwaas klinkt het mij in de oren — hoe mijlenver van alle wijsheid verwijderd — wanneer men mij over 'voleinding' wil spreken, waar man en vrouw, ter wille van de vermeende hogere ontplooiing van hun ziel, elkaar op hun levenspad mijden! — —

Wat als een deel is gevormd leeft in de waan dat het voor zichzelf de voleinding kan bereiken, — omdat het niet het geringste vermoeden heeft dat dit enkel bereikt kan worden door versmelting met het andere, eens in de geest met hem verenigde en alleen hier op aarde lichamelijk van hem gescheiden, deel! — —

Te beklagen veeleer is de man, te beklagen de vrouw op deze aarde, wanneer het ene deel er niet in slaagt hier in zijn bestaan het bij hem passende andere deel te vinden, waarmee het,

verenigd, pas een geheel zou vormen, compleet gemaakt door iets wat de trilling van zijn eigen, op zichzelf staande pool hem niet geven kan! -- Te beklagen is, zoals veel andere dingen in dit leven op aarde, alles wat zich op dezelfde wijze belemmerd ziet in zijn werkelijke ontplooiing, ofschoon de mogelijkheid daartoe latent wel degelijk aanwezig is...

Vaak heeft het er voor de ogen van zienden in zulke gevallen alle schijn van dat zelfs de natuur met deze arme lieden, die op hun niet bevrijde halve mens-zijn aangewezen zijn, haar erbarmen wil tonen, doordat ze hun creatieve fantasie prikkelt om in de wereld buiten hen voor zichzelf een idool van het andere geslacht te scheppen, dat hier op aarde als een armzalig surrogaat moet dienen om het gemis van de lichamelijke tegenpool te compenseren. --

Wie de geschiedenis van de extase en de mystiek kent, zal hier moeiteloos voorbeeld op voorbeeld kunnen stapelen...

Ongetwijfeld wordt dan wat zo beleefd is verkeerd uitgelegd en ten onrechte voor de meest

sublieme geestelijke ervaring aangezien, maar wat op die manier kan worden ervaren, moet te allen tijde enkel uit lichamelijke prikkeling en opwinding worden verklaard! – – –

Geen mens op aarde – man of vrouw – die lichamenlijk voor het huwelijk geschikt is en niet door een onverbiddelijk hard noodlot of om een niet te verhelpen gewichtige reden ervan uitgesloten is, zal reeds hier op aarde in staat zijn het geestelijke in hem in hoogste klaarheid te beleven, zolang hij uit vrije wil de werkelijke, hier door de natuur gegeven verzoening der geslachten uit de weg gaat! – – – Hier valt niets op ‘af te dingen’, niets te verdraaien of op een spitsvondige manier te duiden!!

Niemand die van mening is dat hij zichzelf op aarde kan ‘voleindigen’ en het huwelijk als een belemmering in zijn ontwikkeling beschouwt of zelfs als iets wat vermeden dient te worden, kan zijn doel bereiken – of het nu komt door dat enkel verkapte zelfzucht hem weet te ver-

blinden of doordat een 'religieuze' waan hem tot het geloof voert dat hem op het dwaalspoor brengt – dat hij hier, waar de godheid zich ten diepste tot hem neerbuigt, zou moeten oppassen voor de strikken van de 'duivel', om een 'heiligheid' deelachtig te worden die alleen in schijn bestaat als een krankzinnig misbaksel van fantasieën in ascetenhersen en die helaas hier in deze schijnwereld een waarlijk rampzalige verering heeft gevonden en nog steeds vindt! –

Voor de losbol is het heiligste mysterie van de mens slechts aanleiding tot zenuwprikkeling en, in de bevrediging van die prikkel: het botvieren van zijn lusten.

Hij is een verdoolde, die geen voeling heeft met de waardigheid van zijn mens-zijn en het heiligste door het slijk haalt! –

Maar niet minder verdoold zijn allen die op de weg naar hun voleinding vooruitgang willen boeken zonder in te zien dat ze hun tegenpool nodig hebben om een geheel te worden! – – –

Verdoold zijn de verdwaasd-hovaardigen die juist in hun ongehuwde staat de waarborg menen te bezitten dat ze op de goede weg zijn en zich hogelijk verheven wanen omdat ze – zogenaamd omwille van het ‘hemelrijk’ – van de vereniging met het andere geslacht in een huwelijk afstand doen! – – –

Weliswaar kan ook de vrijgezel alléén de weg naar zijn voleinding gaan en eens op zijn manier zijn hoogste doel bereiken, al kan hij tijdens zijn dagen op aarde nimmer de vervulling deelachtig worden die alleen door het huwelijk voor hem bereikbaar zou worden. – – Steeds kan hij alleen maar als deel zich inspannen om de voleinding van het deel dat hij is te bewerkstelligen, en zal hij in het aardse leven nooit tot die klaarheid komen die alleen wordt bereikt waar de mens de nieuwe eenheid van een geheel – door vereniging van het mannelijke en vrouwelijke – in een waarachtig huwelijk schiep. – – Toch zal iemand die niet getrouwd is dan zijn

deel-voleinding op zijn manier alleen kunnen realiseren wanneer werkelijk gegronde redenen, die niet eerst door waanwijsheid van mensen werden opgedolven, voor God getuigen dat de ongehuwde staat niet werd gewild!

--

Veel zeldzamer evenwel dan waan wil doen geloven zijn zulke redenen voor het oordeel Gods te vinden...

Laat niemand zich erop beroepen die niet in diepste inkeer bij zichzelf te rade ging en er niet zeker van is dat hij Gods stem in de stilte van rustig in zichzelf-verzinken hoorde! -- --

Laat anderzijds niemand alleen uit begeerte de vereniging met een tegenpool van het andere geslacht zoeken en vóór hij heeft ingezien dat deze vereniging hem alleen dan geluk in het vooruitzicht stelt wanneer hij bereid is ook alléén de eeuwige verantwoordelijkheid daarvoor te dragen, – ongeacht of ook de andere huwelijkspartner die voor zichzelf wil dragen dan wel van die plicht geen enkel vermoeden heeft! --

Oud is het waanidee dat “trouwen goed” is, maar “niet trouwen beter”, en hij die – voor zulk een dwaasheid niet behoed – dit idee voor het eerst uitsprak, had werkelijk een diep inzicht in heel veel geestelijke verborgenheden, zodat hier sindsdien een geestelijke last van ongehoord gewicht op het geweten drukt van allen die na hem zijn geboren...

Het is tijd dat de waan van de wijze hier eindelijk zijn macht verliest!

Het is tijd dat het huwelijk, dat men als een ‘sacrament’ wenst te beschouwen, op zijn Diets gezegd: als een middel om zijn heiligmaking te bereiken – hoewel de ongehuwde staat als onvergelijkelijk veel ‘heiliger makend’ wordt beschouwd – nu eindelijk wordt bevrijd van de smet die erin bestaat dat men de rijpe vrouw die van de hoogste en heiligste vervulling van haar vrouw-zijn verstoken blijft, hoger stelt dan iedere vrouw die de waardigheid van het moederschap wist te verwerven, – en dat men, door waan bevangen, de steriele zelfzuchtige man die zijn mannelijke kracht

in zichzelf verteert en de aarde van de waarde van zijn bloed berooft, boven iedere man wil verheffen die hier op aarde vader van nieuw leven werd! – – –

Het is de hoogste tijd dat het huwelijk zijn heiligste goed weet te beschermen, wanneer de verwekkingsdaad: 'bevlekking' wordt genoemd, zodat men er niet voor terugschrikt het wonderbaarlijke sprookje van de oude 'heidenen' over te nemen en de geboorte van de meest goddelijke der mensen, zoals in de oude mythen, aan een 'maagd' toe te schrijven, – niet vermoedend dat de oude mythen op een diep versluisde wijze spreken van de geboorte van God in het hart van de mens, – de geboorte van de 'zoon van God' in de ziel, die alleen door Gods geest kan worden bevrucht... Werkelijk bijzonder hoge achting verdient de vrouw die de moeder kon worden van een zoon wiens lichtleer de gehele wereld heil zou kunnen brengen, als de mensen maar hun best zouden willen doen naar deze leer, voor zover ze die nog werkelijk kennen, te handelen! –

Maar niet minder achting zou men de vader van deze zoon moeten toedragen, want wie hier de zoon ziet, ziet ook degene die hem verwekte, omdat de erve des bloeds reeds moet bestaan voordat het geërfd kan worden! — — —
Het loochenen van de verwekking uit het bloed van de vader is hier niets anders dan een uitdrukking van dezelfde geringschatting die elders ook het ongehuwd-zijn als 'heiliger makend' verklaart dan het huwelijk! — — —

'Huwelijk' betekent voor mij beslist niet: een duf, aan driften verslaafd samenleven, om de troebele gloed der zinnen bij elkaar te doven! — —

'Huwelijk' betekent voor mij niet seksuele gemeenschap, die in kinderen slechts hinderen ziet, die de lust der gelieven bedreigen! — —

'Huwelijk' is echter ook niet: de onverantwoordelijke verwekking van nieuw leven, waaraan de voorwaarden voor een zegenrijke zelfontplooiing niet gegeven kunnen worden!

— — —

Werkelijk, er is op deze aarde geen levenssituatie te vinden die meer beheersing van zichzelf, meer meevoelen met de ander, meer verantwoordelijkheidsbesef vereist dan het waarachtige huwelijk! — — —

Alleen wie hier aan alle hoge vereisten voldoet, mag hopen dat hij in het huwelijk ook het geluk zal vinden dat immers door zo velen wordt gezocht en maar door zo weinigen wordt ervaren, omdat de meesten het — als hun 'goed recht' — menen te mogen opeisen, in plaats van in te zien dat de mens het — zoals al het geluk — voor zichzelf moet opbouwen, voor zichzelf moet scheppen! — — —

In dit boek zal verder worden gesproken over wat een huwelijk in de ware zin van het woord is en wat daarvoor nodig is.

Ik zal laten zien dat er weliswaar een vastberaden bereidwilligheid, een geschoolde wil en een geoefende kracht voor nodig zijn om een huwelijk, zoals het moet zijn, aan te gaan, — maar dat het toch veel gemakkelijker is het

waarachtig goede huwelijk en het geluk dat het schenkt te verwezenlijken dan de vele ongelukkige huwelijken zouden willen doen geloven...

Voor allen die nog vóór het huwelijk staan, moge het volgende ter voorbereiding dienen.

Zij die reeds lang in een – gelukkig of ongelukkig – huwelijk samenleven, kunnen uit mijn woorden kiezen wat hun nog baat kan brengen!

Wie echter geen oplossing ziet voor de buitengewoon gewichtige vraag of hij het huwelijk dat hij eens in de blijde hoop op geluk heeft gesloten nu zal verbreken, omdat elke mogelijkheid van geluk er reeds lang aan schijnt te zijn ontvallen, moet zichzelf na het lezen van dit boek afvragen of hij zich werkelijk tot dit verbreken gerechtigd acht en of hij de verantwoording daarvoor ook nog voor het aangezicht van de eeuwigheid wil dragen?! – – –

Stellig moet wat onherstelbaar ontwricht is, niet elk nieuw geluk in het licht blijven staan! Stellig moet men niet aan een echtverbintenis, waarin teleurstelling op teleurstelling

volgde en die nu dag aan dag niets dan verdriet en ongeluk brengt, tot de laatste vloek blijven vasthouden!

Maar: – heel wat huwelijken werden onder de mensen reeds verbroken, hoewel het voor God volstrekt niet de beschadigingen vertoonde die het verbreken zouden rechtvaardigen...

Heel vaak zou een serieus opnieuw beginnen van het huwelijk ook voor een nieuw en nu duurzaam geluk de basis hebben gelegd, wanneer niet alle bruggen naar elkaar overijld waren afgebroken, omdat men reeds naar nieuw geluk aan de zijde van een ander mens lonkte.

— — —

Wie horen wil en voelt dat het hem aangaat, – die hore!

Maar wie van een huwelijk moet afzien – hetzij omdat zijn levenslot hem dit ontzegt, hetzij omdat plicht hem noodzaakt ongehuwd te blijven aangezien hij de verantwoordelijkheid voor een huwelijk nooit zou kunnen dragen – – die legge dit boek terzijde, want dan is het niet voor hem geschreven! –